

nævnt, gælder selvfølgelig ogsaa Arbejderstanden. Efter de lange Krigsaar, hvori de er kommet tilbage i enhver Henseende, virker Arbejdsløsheden, som ogsaa i Sønderjylland gør sig stærkt gældende, maaske endnu haardere paa Arbejderne, end den gør i det øvrige Danmark, da deres Skuffer endnu er fuldstændig tomme, og de ikke har formaet at indhente, hvad de har tabt i Krigsaarene. Derfor er det betænkeligt, hvis Skattemyndighederne i det kommende Aar skal sætte Skatten betydeligt højere op end i Øjeblikket. Det vil maaske medføre, at endnu større Summer, end man i Aar har maattet nedskrive med, ikke vil være at inddrive i det kommende Aar.

Jeg vil gerne gøre en Bemærkning med Hensyn til Anmeldelsespligten. Det er paalagt enhver, som flytter fra een Kommune til en anden, at afmelde sig dér, hvor han har været, og tilmelde sig dér, hvor han flytter hen, men Kommunerne i Sønderjylland har paa dette Omraade gjort daarlige Erfaringer i den senere Tid, og det kommer ogsaa til at svie til deres Budget. I hvert Fald har vi gjort disse Erfaringer i Haderslev i den senere Tid, og det var i Grunden paa en mærkelig Maade, vi kom til at søge efter disse Folk. Da vi nemlig sidst havde Folketælling, som vi almindeligt kalder det, da Mandtalslisterne indsamledes, viste det sig, at Haderslev havde 1 000—1 500 Indbyggere mindre, end vi i Forvejen havde regnet med. Vi søgte da efter, hvor disse Folk var blevet af; det var i Grunden noget, som forbavsende os i høj Grad, eftersom Bolignøden er stor og alt det, vi har gjort for at bøde paa den, ikke har hjulpet noget. Det viste sig da, at saa godt som alle de Embedsmænd, der er kommet Nord fra, har undladt at tilmelde sig, og som Følge deraf slipper de udenom Skatten. Jeg hilser derfor med Glæde, at der her er foreslaaet en Bestemmelse, som maaske kan afhjælpe disse Ulemper i Fremtiden og erindre Folk om deres Pligter i saa Henseende. Da vi var under tyske Forhold, var det umuligt, at noget saadant kunde gaa saa længe; da vilde Preusserne snart have faaet fat i dem.

Maa jeg fremdeles nævne Statspensionisternes Skatteevne. Det er Dem maaske alle bekendt i dette høje Ting, hvor uhyre vanskeligt disse Folk er stillede endnu den Dag i Dag. De lever som bekendt paa de Forskud, som gives fra Statens Side i Form af et rentefrit Laan paa 150 Kr. pr. Maaned. Saaledes har de nu levet den ene Maaned efter den anden, men disse Forskud er jo kun et Laan, som skal tilbagebetales, og altsaa ikke noget, som Kommunerne kan

faa Skat af nu, om de i det hele taget nogen. Sine kan faa nogen Skat af disse Folk. Ogsaa dette svier til Kommunerne.

Jeg maa maaske ogsaa omtale de Klager, som er fremkommet fra Krigsinvaliderne. De mener sig forurettede ved, at de skal betale Skat af de Indtægter, de Renter, de faar; det har de ikke været vant til under tysk Styre. Jeg maa tilstaa, at som dansk Lovgivning nu er, kan de ikke komme udenom at betale de faa Kroner, som Loven afkræver dem, men jeg maa paa den anden Side fremhæve, at det er haardt nok for en Mand, der maaske er fuldstændig Invalid, en Mand, som maaske har mistet begge Benene i Krigen og nu har en Rente fra Staten, som han lige kan slippe igennem med, til Trods derfor at skulle yde en Afgift af Renten baade til Staten og Kommunen eller i alt Fald da til Kommunen. Det kan ikke undgaas efter den Lovgivning, vi har, men jeg vil dog ikke undlade at pege derpaa og henstille til Kommunerne og Skatteligningsmyndighederne ude i Landet at tage saa lempeligt paa disse Folk som vel muligt.

Endnu vil jeg gerne pege paa de Afgifter, som Byerne dernede maa svare til Amtet. I Haderslev Kommune maa vi f. Eks. for Skatteaaret 1920—21 til Amtet betale en Skat af 239 354 Kr., det vil sige over Halvdelen af den Skat, som Haderslev By nødvendigvis maa bruge for at kunne klare sine Forpligtelser.

Under Henvisning til de Forhold, jeg her har anført, vil jeg bede det Udvalg, der bliver nedsat, tage med Velvillie mod de Ændringsforslag, som vil fremkomme. Som jeg indledede med at nævne, vil det ellers være uhyre vanskeligt for Kommunerne at klare sig. Da det bliver nedsat Udvalg, skal jeg i øvrigt ikke komme nærmere ind paa de enkelte Paragraffer.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Som ærede Medlemmer vil have set af Bemærkningerne til dette Lovforslag, har det været drøftet med Magistraterne og Kredsudvalgene, hvad den ærede sidste Taler jo ogsaa dvælede ved. Imidlertid fremgaar det af de Udtalelser, der fremkom fra det ærede 19de tingvalgte Medlem (Jefsen Christensen), at man under Hensyn til forskellige Spørgsmaal, som man ønsker nærmere overvejet, vil foreslaa Udvalg nedsat, og der kan da blive Lejlighed for mig til at drøfte Enkelthederne med Udvalget. Jeg vil dog straks sige, at flere af de Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler fremdrog, ikke hører her hen, men maa